

EL REI ARTUR

PERSONATGES (per ordre d'aparició)

1. Cavaller 3:
2. Donzella 3 (i dríada 3):
3. Pagès 3:
4. Merlí:
5. Sir Kane:
6. Pagès 4:
7. Pagès 5:
8. Sir Gareth:
9. Sir Uryens:
10. Pagès 1:
11. Pagès 2:
12. Cavaller 1:
13. Cavaller 2:
14. Sir Cuitt:
15. Sir Culin:
16. Donzella 2 (i dríada 2):
17. Mordred:
18. Donzella 1 (i dríada 1):
19. Cavaller 4:
20. Artur:
21. Cavaller 5:
22. Morgana:
23. Lancelot:
24. Perceval:
25. Ginebra (i dríada 4):

ESCENA 1ª

(El teló està tancat. Apareixen la donzella 3, pagès 3 i cavaller 3.)

Pagès 3: Fa molts i molts anys, a Anglaterra, hi regnava un rei anomenat Uther. Era un rei conegut per les seves gestes de guerra, de les quals sempre en sortia vencedor.

Cavaller 3: T'equivoques, sempre, no. Almenys l'última la va perdre segur, perquè hi va morir.

Pagès 3: Tens raó. I a més, justament la seva mort prematura va donar lloc a una de les històries més fantàstiques de tota l'edat mitjana.

Donzella 3: Et refereixes a la de l'esplèndid, meravellós, valent, heroi, bondadós, extraordinari, i fantàstic... Robin Hood?

Pagès 3: Però què dius, Elaine? Estic parlant del Rei Artur!

Donzella 3: Ai, és clar... és que com a Anglaterra tenim tantes celebritats...

Cavaller 3: Modèstia no te'n falta, eh?

Pagès 3: Escolteu vosaltres dos. Potser tota aquesta gent que està aquí asseguda volen conèixer la història del rei Artur.

Donzella 3: Ja la deuen saber, home... la coneix tothom!

Cavaller 3: Potser sí, potser sí... Però crec que aquesta versió, els farà especial il·lusió. Va, tornem-hi!

Pagès 3: Fa molts i molts anys, a Anglaterra, hi regnava un rei anomenat Uther. Era un rei conegut per les seves gestes de guerra, de les quals sempre en sortia vencedor.

Cavaller 3: Es va enamorar d'Igrayne, la dona del duc de Cornualla, amb qui va tenir un fill. Com que va ser un assumpte que no estava ben vist, el va lliurar a Merlí, el mag del regne per tal que se'n fes càrrec i l'eduqués.

Donzella 3: El rei Uther va morir en una batalla de les seves, i com que no tenia fills reconeguts, Anglaterra es va sumir en el caos més absolut perquè tothom volia ser rei.

Pagès 3: Va ser llavors quan va aparèixer Excàlibur, l'espasa màgica que la misteriosa dama del llac va fer arribar a Merlí.

Donzella 3: Aquesta espasa quedà clavada en una pedra i ningú la podia treure d'allà.

Cavaller 3: Qui pogués treure l'espasa d'aquella pedra, seria escollit rei d'Anglaterra. Però calma, que no farem cap espóiler. Mireu vosaltres mateixos què va passar...

(Els tres marxen i s'obre el teló. Es veu un bosc, i al mig, una pedra amb l'espasa clavada. Van apareixent els pagesos, Merlí, els cavallers 1 i 2, Kane, Uryens, Cuitt, Culin i Gareth. Merlí s'acosta a l'espasa.)

Merlí: I bé, qui vol ser el primer en provar de treure Excàlibur de la pedra i convertir-se en rei?

Kane: Seré jo, Sir Kane de Maine, qui arrenqui l'espasa d'una vegada per totes. *(Es va acostant.)*

Pagès 4: Doncs ja seria hora. Portem dos anys sense rei, i els nobles fan el què els dona la gana.

Pagès 5: Com si amb un rei al tron s'arreglés tot... Seguirien abusant de nosaltres com sempre.

Però tens raó, aquesta situació ja no es pot aguantar més.

Gareth: No patiu, bons homes, sir Kane és molt bona persona, just i generós.

Pagès 4: No té'n fiis pas d'aquests cavallers, tots són iguals.

Pagès 5: Primer tots molt simpàtics, però després, "*si te he visto no me acuerdo*".

(En Kane agafa l'espasa i comença a fer força.)

Uryens: Va, Kane, tu pots! *(En Kane no ho aconsegueix. Els cavallers se'n riuen.)* Estira!

Kane: Ho sento, no he pogut. Mil llamps se l'emportin aquesta espasa del dimoni!

Merlí: Ves amb compte, Sir Kane... Mai és una bona idea blasfemar d'una espasa màgica.

Uryens: Doncs ara ho provaré jo, Uryens del Mig.

Pagès 1: Ja estem com sempre. Tots ho proven, però cap ho aconsegueix. Quina desgràcia!

Pagès 2: Em sembla que seguirem sense rei, una vegada més. Estem perdent el temps.

(Uryens ho prova però tampoc la treu.)

Uryens: No hi ha manera, Kane. És impossible!

Cavaller 1: Quina colla de nyicris que sou! Si no teniu força, no cal ni que ho intenteu. Si l'espasa no surt, és que on us considera dignes.

Cavaller 2: No feu res més que el ridícul. No sou capaços d'aixecar ni un pèsol del terra...

Cavaller 1: Ara veureu qui és el millor. Deixeu pas al futur rei! Vaig a treure l'espasa amb una sola mà!

Cavaller 2: Sí... Demostra qui és el més poderós!

Cuitt: Ja et dic jo que amb aquesta xuleria, no podrà ni moure-la un dit...

Culin: El més probable és que justament acabi amb els seus dits... ben trencats!

Pagès 4: Més ens val, perquè amb aquest de rei, fa la pinta que encara estariem pitjor que ara.

Pagès 3: Ja ens podrien deixar ben tranquils i que se'n vagin tots a... no sé... a fregir espàrrecs, per exemple.

Pagès 5: Va, mireu, mireu... Anem a riure una mica...

(El cavaller ho prova però cau a terra sense aconseguir res. La gent comença a marxar. De sobte, en Gareth va corrent cap a l'espasa.)

Gareth: A per ellaaaaaa! Si l'agafo de sorpresa ja veureu com la trec!

(Però després de cridar ben fort de l'esforç, la deixa anar i s'asseu amb el cap cot. La gent es desanima.)

Cuitt: Quina llàstima, no, Merlí? Cap dels cavallers ha pogut amb ella. Mai arribarem a tenir un rei com els d'abans.

Culin: Quan nosaltres siguem cavallers d'aquí uns anys, també provarem de treure l'espasa! T'imagines, Cuitt? Un dels dos, rei d'Anglaterra...

Merlí: Potser no cal ser cavaller per aconseguir-ho. De vegades, les proeses més grans les aconseguixen les persones més humils.

Cuitt: Com? Què vols dir? Que nosaltres podríem...

Cuitt i Culin: *(es miren)* Noooooo...

(Però Merlí ha marxat. Artur va cap a l'espasa i la toca. Se n'aparta i s'asseu tot reflexionant.)

NO LA TREU NINGÚ

Un altre cop, i ja en van cent nou
aquesta espasa no la treu ningú.

Cap cavaller, vingui d'on vingui
pot fer-se amb ella, no la treu ningú.

Ja pot ser fort, ja pot ser forta
que quan ho intenten no la treu ningú.

Amb una mà, o fent palanca
per molt que estirin, no la treu ningú.

I ja estem tips, i ja estem farts
volem un rei per governar!

Aquest país el necessita
qui la tregui ho serà!

Mes decebuts, estem tots ara
aquesta espasa no la treu ningú.

Al futur rei volem conèixer
i fins que arribi, no la treu ningú.
I fins que arribi, no la treu ningú

Qui serà el nostre rei
potser està ara aquí?

Qui serà el nostre rei
Potser ho seràs tu?

ESCENA 2ª

(Apareixen els cinc pagesos des del fons de la sala.)

Pagès 2: Vinga, afanyeu-vos, que estan a punt de començar!

Pagès 4: Ai, Manelic, sempre amb aquestes presses... Quantes vegades t'he de dir que els torneigs de cavallers són com els trens de la RENFE? Et posen una hora, però sempre van amb retard!!

Pagès 2: Ja ho sé, però és que vull estar a primera fila! Si no, no veig mai res!

Pagès 1: Què vols que et digui... jo prefereixo mirar-m'ho de lluny, que encara m'esquitxaran de sang el vestit nou.

Pagès 3: Ui, sí... nou... novíssim... si cada dia portes el mateix!

Pagès 1: Xxxxt, calla... que aquesta gent no ho sap... *(Dirigint-se a algú del públic)* Oi que no ho sabia vostè? I em queda bé, oi? Sempre fent-me quedar en ridícul. *(Li dona un clatellot mentre van pujant a l'escenari.)*

Pagès 5: Mira lluç, ho veus? Encara no hi ha ningú! Hem arribat massa d'hora!

Pagès 4: On ens posem?

Pagès 2: Aquí, aquí! Ho veurem perfecte!

(Els pagesos es van col·locant i entren els cavallers, que els aparten de males maneres. També van entrant les donzelles i els cavallers Kane, Uryens, Gareth i Mordred. L'Artur acompanya l'Uryens.)

Cavaller 1: Sortiu d'aquí, losers! Ens feu nosa!

Cavaller 2: Quina mania de deixar venir els pagesos a veure els torneigs... Ens desconcentreu amb la pudor que feu!

Kane: Es la tradició, sòmimes! Hem de respectar les tradicions i les persones que hem jurat protegir!

Cavaller 3: Persones? A tot se li diu persones, avui en dia...

(Entra en Merlí)

Gareth: Ja era hora, mag! Com és que arriba tard?

Merlí: Afers màgics requerien la meva atenció urgent, sir Gareth.

Donzella 2: Aquest es pensa que és en Dumbledore...

Merlí: A més, crec que tampoc és tan necessària la meva presència per començar el torneig.

Mordred: Algú ha de dir les paraules per començar, i com que aquest país no té rei, algú ho ha de fer. I ja sabeu què passa si ho fa algú de nosaltres.

Merlí: D'acord, d'acord... no cal que ho recordis. Aquesta mania que teniu de barallar-vos a la mínima per qualsevol fotesa, acabarà amb el regne.

Donzella 1: Si el rei Uther no hagués mort sense fills, això no passaria.

Cavaller 4: I si no hi hagués el xou aquest de l'espasa clavada... ja li val a Merlí, quina broma de mal gust ens van preparar ell i la seva amiga bruixa del llac.

Merlí: Bé, a veure... com anava... *(es mira el pergami.)* Sí, aquí ho tinc. El primer combat serà entre sir Uryens i sir Gareth.

(Tothom crida i es van apartant.)

Uryens: Artur, dona'm l'espasa!

Artur: Eeeeeem... com? L'espasa? No la té s'excel·lència?

Uryens: Jo? Però a veure... de què em serveix tenir un escuder, si no fa la seva feina. Merlí! Quin aprenent més inútil que m'has encolomat! Ves corrent a buscar l'espasa a la tenda!

Artur: Però si està a mig quilòmetre d'aquí!

Uryens: Doncs ja pots començar a córrer. Com quedi eliminat perquè t'has deixat l'espasa, ja et pots anar buscant un altre cavaller a qui oferir els teus serveis de pa sucats amb oli! I no em demanis que et faci una carta de recomanació!

(L'Artur surt corrent, però quan veu Excàlibur, s'atura.)

Artur: Si la pogués treure, no hauria d'anar fins la tenda... *(L'agafa i la treu.)* Ai, la mare! *(La torna a clavar, però un pagès l'ha vist.)*

Pagès 1: Ha tret l'espasa! Aquest noi ha tret l'espasa!

Pagesos: Ooooooh!

Cavaller 5: Però què dius, noi, això és impossible! Si només és un noiet escanyolit, un plebeu... no és ningú!

Gareth: És veritat, això, has tret Excàlibur de la pedra?

(L'Artur torna a treure l'espasa i l'ensenya. Els pagesos, i les donzelles s'agenollen.)

Mordred: Potser ara ja es pot treure sense esforç ni màgia de cap tipus... Noi, torna-la a clavar!

(L'Artur la clava i en Mordred intenta treure-la, però no pot. També ho proven els cavallers 3 i 4.)

Donzella 1: Artur, ho pots tornar a fer?

(L'Artur treu l'espasa i es tornen a agenollar.)

Cavaller 2: No! De cap manera! Tu no pots ser el rei d'Anglaterra! Va, dona'm l'espasa i fem veure que no ha passat res.

Cavaller 1: A tu? I per què a tu? Per què no a mi?

Kane: A veure, senyors! Prou de discussions! El què cal ara, és fer-li veure a aquest noi que ell no pot ser el rei.

Gareth: I Per què no? La història diu que qui tregui l'espasa serà el rei. Si l'ha treta el... el...
Perdona, com han dit que et deies?

Artur: Artur, senyor.

Gareth: Doncs si l'ha treta l'Artur, l'Artur ha de ser el nostre rei. I jo el penso servir i defensar!

Kane: I jo també!

Cavallers: Doncs nosaltres no!

(Tots comencen a treure les espases. Arriba en Merlí.)

Merlí: Senyors, senyors... No es posin nerviosos... Jo guiaré l'Artur en el seu camí i l'ensenyaré a ser un bon rei.

Cavaller 4: El què faltava! El bruixot de la cort! Si avui ha de sortir un rei d'aquí, serà un cavaller i ell no ho és!

Cavaller 3: Acabem amb ell! El primer que agafi l'espasa serà el rei!

Artur: Espereu! Teniu raó! No puc ser rei si no sóc un cavaller. Sir Uryens! Aquí té l'espasa.
Ordeni'm cavaller.

(L'Artur s'agenolla davant Uryens.)

Donzella 2: Però què fa?

Pagès 3: Està boig, aquest noi està boig!

Pagès 5: Serà millor que marxem d'aquí, que això serà una escabetsina i encara en sortirem mal parats.

Pagès 4: Nosaltres som com el que porta la bandera a les pelis de l'oest... és sempre el primer en morir.

Merlí: Espereu! Manteniu la calma!

Cavaller 2: Talla-li el cap, Uryens!

Cavaller 3: Queda't l'espasa, sigues tu el rei! Et seguirem fins la mort!

(Sir Uryens es mira l'espasa, es mira l'Artur, dubta, l'aixeca i el nomena cavaller.)

Uryens: En el nom de Déu, Sant Miquel i Sant Jordi et concedeixo el dret de ser armat cavaller i el deure d'impartir justícia.

Artur: És un deure que compliré com a cavaller, i com a rei.

Merlí: Aixequi's, rei Artur!

(Tothom s'agenolla. Els cinc cavallers es miren Mordred, que els fa un senyal i també s'agenollen.)

Kane: Quina és la primera ordre que vol que complim?

Artur: Doncs primer de tot construirem el castell més bonic d'Anglaterra. I el seu nom serà Camelot.

Donzella 1: Visca el rei Artur!

Tots: Visca! *(Els pagesos van a fer-li els petons a la mà. Els cavallers marxen amb cara de pocs amics. Es tanca el teló.)*

ESCENA 3ª

(Apareixen Mordred i Morgana.)

Mordred: No sé pas si aquesta és una bona idea, mare. Potser no són certs els rumor que ha sentit.

Morgana: És clar que són certs, fill meu. El rei vol reunir a Camelot els millors cavallers del país. Vol que li jurin lleialtat i formar així un equip invencible.

Mordred: Però com pot estar segura que a mi també m'agafarà? No em coneix de res.

Morgana: Però jo sí que el conec a ell. Apareix a les meves visions. A més, no pateixis, perquè ja m'he encarregat que entris també a Camelot.

Mordred: Ha entabanat a algú amb les seves pocions màgiques? Com la descobreixin, pot acabar tancada en una garjola.

Morgana: Ha estat ben senzill. Ningú s'adonarà de res. A més, aquell parell de tanoques se'ls pot enredar ben fàcilment. Ha calgut molt poca bruixeria per enganyar-los. Jo ara me'n vaig, no fos cas que sospités ningú. Tu, fes el què has de fer. T'introdueixes al castell i m'expliques tot el què hi passa.

(Morgana marxa al mateix moment que entren Sir Cuit i Sir Culin.)

Culin: Aaaah, sir Mordred, ja és aquí. No sabíem si el trobaríem.

Mordred: Sí, acabo d'arribar ara mateix. I serà el rei en persona qui ens vindrà a buscar?

Cuitt: Doncs sí, el rei mateix. Es veu que ja porta un parell de setmanes buscant els millors cavallers per formar part de la seva cort.

(Entren Lancelot i Perceval.)

Lancelot: Has sentit això, Perceval? Estan parlant de nosaltres dos!

Culin: De vosaltres dos? Em sembla que s'equivoca, milord.

Lancelot: Doncs jo crec que no. No estàveu parlant dels millors cavallers d'Anglaterra?
Doncs aquí estem.

Mordred: No sé, però diria que té els fums una mica pujats, no creu?

Perceval: Ei, vigila el què dius, estàs parlant amb sir Lancelot, la millor espasa del regne.

Cuitt: Sir Lancelot! Doncs llavors vos deveu ser, sir Perceval! Caram, no sé si seran els millors, però sense cap mena de dubte ens trobem davant de dos nobles que són llegenda.

Culin: Apa, quina manera de fer-los la pilota més descarada, Cuitt!

Perceval: Cuitt? Sou Sir Cuitt? *(Lancelot i ell es posen a riure.)* Has sentit, Lancelot? Estem davant del senyor de Montmeló!

Lancelot: Sir Cuitt de Montmeló! És un honor. *(Encara rient.)*

Culin: I jo soc Sir Culin.

(Lancelot i Perceval es parteixen de riure. A en Mordred se li escapa una mica.)

Perceval: Sir Culin!

Lancelot: Per la dreta o per l'esquerra? *(I segueixen rient.)*

(Apareixen el rei Artur, acompanyat dels cavallers Kane i Uryens.)

Kane: Atenció milords! El rei!

(Tots s'agenollen davant d'Artur.)

Artur: Aixequen-vos, si us plau, aixequen-vos. No m'hi acostumaré mai, a les reverències.

Uryens: A veure cavallers, heu respost a la crida del rei per formar part de la seva cort. Esteu disposats a servir-lo a ell i al poble en virtut dels valors de Sant Jordi, patró d'Anglaterra?

Culin: Així, ho farem, sir Uryens. Tot i que aquests dos d'aquí, potser no en són molt dignes.

Kane: Com vols que sir Lancelot i sir Perceval no mereixin estar dins aquest grup selecte de cavallers? Només faltaria...

Artur: En canvi tu... *(dirigint-se a Mordred.)* A tu no et tinc molt vist. Qui ets?

Mordred: Soc sir Mordred, majestat, el més humil dels seus servidors *(i s'agenolla de nou.)*

Kane: Majestat, jo tampoc el conec massa. Sí que l'he vist en algun torneig, però desconec la seva procedència.

Uryens: De fet, algunes llengües diuen que l'han vist acompanyat d'una senyora... diguem... que semblava posseïdora de remeis i pocions. I ja sabeu que la bruixeria està prohibida.

Artur: Com vols que prohibeixi la bruixeria quan el meu millor conseller és justament un bruixot? On estaria la coherència?

Lancelot: Home, a veure... vostè és el rei, no? Diguem que la coherència no seria un valor típic de les monarquies europees, no?

Artur: Tens la llengua molt fina, Lancelot... M'agrada, crec que seràs un bon cavaller. Però recorda això. Juro per Sant Jordi i també pel drac que seré just i honest durant tot el meu regnat.

Lancelot: Que així sigui, majestat. I jo estaré encantat d'estar al seu costat.

Uryens: I què fem amb sir Mordred?

Artur: També vindrà amb nosaltres. Ens faltaran mans per protegir el nostre poble.

Mordred: Gràcies majestat, no se'n penedirà de donar-me l'oportunitat.

Cuitt: Majestat, què farem ara?

Artur: Tornem a Camelot amb la resta de cavallers que he seleccionat. Allà ens reunirem a la millor sala del castell! Clar que, per ser un bon equip, on tothom és igual...

(Mentre pensa, apareixen dos pagesos, un amb fustes i eines.)

Pagès 2: Serra que serra, Sant Josep, serra que serra, serra que serra...

Pagès 1: Ostres, calla, calla, que és el rei! *(S'agenollen.)*

Artur: Benvolguts vilatans d'aquestes contrades. No sereu vos per casualitat... fuster?

Pagès 2: No sé com ho pot haver endevinat. Sí majestat, ho soc.

Artur: Et vull fer un encàrrec, si no és que estàs molt enfeinat.

Pagès 1: Per vostè ho parem tot i el servim sense demora.

Artur: No és necessari, bon amic. Primer acabeu el què esteu fent, i després feu el què jo us demano.

Pagès 2: I de què es tracta?

Artur: Vull que construïu una taula.

Pagès 1: Una taula? Vol que construïm una taula? No sembla pas difícil...

Artur: Aquesta taula ha de ser ben especial. Ha de ser rodona, i al seu voltant hi seurem tots nosaltres. No vull que sigui pas de l'Ikea.

Pagès 2: Compti amb nosaltres, majestat.

ESCENA 4ª

(Entren Ginebra i les tres donzelles. En Mordred i els cavallers 4 i 5 són per allà asseguts.)

Donzella 1: Com ha anat el viatge, Ginebra? S'ha fet pesat?

Ginebra: Una mica, sí, ... Han estat quatre hores dins el carruatge i la veritat, el camí no és que estigui en massa bones condicions.

Donzella 3: Cert, tot són sots, i vas donant bots dins el carruatge. No sé a què esperen a fer els cinturons de seguretat obligatoris.

Donzella 1: Potser millor arreglar primer els camins, no?

Donzella 2: Crec que el rei Artur ho té a la llista de promeses per complir.

Ginebra: Deu ser una llista molt llarga.

Donzella 2: Però les complirà totes. Pel poc temps que portem, està demostrant ser un bon rei.

Donzella 3: Es nota que no s'ha criat entre coixins de palau ni comoditats.

Cavaller 4: No és més que un plebeu amb corona.

Donzella 1: Però senyor! Com s'atreveix a dir això del rei?

Cavaller 5: Però si és ben cert, no Mordred? No és més que un camperol amb sort, però no té valor ni força per ser rei.

Donzella 3: Exigeixo que retiri immediatament aquestes paraules. Si no...

Cavaller 4: Si no, què? *(S'aixeca per intimidar les donzelles, però elles no s'arronsen.)*

Ginebra: On et penses que vas, milhomes? Ves a seure abans no prenguis mal.

Cavaller 5: Però tu de què vas?

(Els cavallers s'acosten però les donzelles i Ginebra responen amb un crit i moviment d'art marcial.)

Mordred: Caram, caram... Què tenim aquí? Us penseu que podeu amb aquests dos homenots?

Donzella 2: Sir Mordred, hem fet un curset de defensa, i no pensem permetre que ningú ens trepitgi.

Cavaller 4: Però si encara estem a l'edat mitja!!!

Ginebra: Ni edat mitja ni romanços! Ja va sent hora que la història us posi al lloc que mereixeu.

Mordred: Et creus molt valenta, eh? Potser si no estiguessis amb la companyia d'aquestes tres fures no et sentiríem ni la veu.

Donzella 1: I tu et creus molt llest per haver estat admès com a cavaller de la taula rodona, oi? Segur que la teva mare va fer algun conjur de bruixeria per aconseguir-ho...

Donzella 3: Perquè no serà per les teves gestes per servir el poble... Quantes eren? Zero o cap?

Mordred: No parlis de la meva mare, xafardera!

Ginebra: Ei, calmeu els ànims... Vosaltres marxeu d'aquí o acabareu ficant-vos en un bon embolic. I nosaltres noies, anem a practicar la lluita amb destrals.

Cavaller 4: Però...

Mordred: És igual, millor marxem, sí, lluny d'aquí, que jugant amb destrals, podrien haver-hi accidents.

(En Mordred i els cavallers marxen.)

Donzella 2: M'ho sembla o ens acaba d'amenaçar?

(Entren Gareth, Lancelot, Perceval i Artur.)

Gareth: Ginebra! Has arribat! *(Se saluden.)* Majestat, aquesta és Ginebra, la filla de sir Kane.

(Les donzelles i Ginebra fan una reverència al rei Artur.)

Ginebra: Majestat, el meu pare m'ha dit meravelles de vos.

Artur: Ah sí? Doncs espero que durant la seva estada a Camelot pugui demostrar la veritat d'aquestes paraules. *(Es gira cap a Lancelot.)* No sabia que sir Kane tingués una filla.

Lancelot: Els cavallers tenim vida més enllà dels nostres deures, majestat.

Artur: Tu també tens fills?

Perceval: En Lancelot? Si és un cul inquiet! Sempre està anant d'aquí cap a allà. Quan no està protegint un poble d'alguna bèstia a l'est, està salvant un nen a l'oest, i si no...

Artur: D'acord, d'acord, m'ha quedat clar, no pateixis.

Gareth: Quan de temps penses quedar-te aquí?

Ginebra: No tinc data límit. Pensava quedar-me un mes, però si trobo alguna cosa interessant a fer, doncs m'hi quedaré un temps més.

Artur: Procurarem que trobi aquesta cosa interessant...

Donzella 2: Podríem ajudar a netejar el castell de gent poc adequada.

Perceval: Què vols dir? Ja em voleu fer fora?

Ginebra: No, no ens referim a vos. Abans ens hem trobat uns cavallers que han poc amables amb nosaltres.

Donzella 1: Poc amables? Sempre tan políticament correcta, Ginebra. Han estat uns maleducats, uns animals, uns desconsiderats.

Artur: I tenim gent així a Camelot? Com pot ser?

Lancelot: Potser eren sir Mordred i els cavallers que van amb ell. Sempre m'han fet mala espina.

Gareth: Jo tampoc em fio ni un pèl d'ells.

Perceval: Fins i tot m'atreviria a dir que algun d'ells l'he vist alguna vegada en baralles poc nobles.

Donzella 3: Mireu, són allà!

(Entren de nou en Mordred i els cinc cavallers)

Artur: Sir Mordred, pot venir si us plau?

Mordred: Sí, majestat? Què desitja?

Lancelot: Sembla que vos i els seus... acompanyants no tenen els valors de cavaller en el seu ADN.

Cavaller 4: Dins el què diu?

Mordred: Deu haver estat un malentès...

Donzella 2: Ni malentès ni romanços!

(Els cavallers fan el gest de treure les espases, i els que acompanyen el rei també.)

Artur: Guardeu tots les espases. Aquí no es vessarà sang. Però crec sir Mordred, que el millor serà que vos i els seus amics abandonin Camelot per patrullar pels pobles. Si mai el necessitem, us ho farem saber.

Mordred: Però? Jo vull ser a Camelot! He d'estar a Camelot!

Lancelot: Ja heu sentit el rei. Marxeu i descansau fins a nou avís.

(En Mordred dubta, però finalment es gira, fa un senyal als cavallers i marxen.)

Artur: Espero que no haguem comés cap error.

ESCENA 5ª

(L'escena transcorre al bosc. Entren Mordred i els seus cavallers amb el cap cot per trobar-se amb Morgana.)

Morgana: Es pot saber què són aquestes cares tan tristes? Ni que us hagués passat un carruatge tirat per cent cavalls per sobre...

Mordred: No te'n riguis, mare, no te'n riguis. Ens han fet fora de Camelot!

Morgana: Com? Però per què? Què heu fet perquè us facin fora? Havíeu d'estar allà per espiar de ben a prop aquest usurpador que s'ha posat una corona que no li pertoca.

Cavaller 1: Tot ha estat un error, lady Morgana. Un error desafortunat.

Cavaller 2: Alguns dels cavallers del rei ens han agafat mania i...

Morgana: Que us han agafat mania? Què us penseu que sou alumnes d'institut? Segur que això no és veritat!

Cavaller 5: Jo crec que sir Perceval m'havia reconegut d'alguna de les meves aventures passades.

Cavaller 4: Aventures passades? Vols dir de les baralles que muntaves quan descobrien que eres un trampós jugant a l'Uno!

Mordred: És igual el motiu! Sigui com sigui ja no som al castell i el nostre pla per fer fora Artur del tron se n'ha anat a fregir espàrrecs!

Morgana: No pateixis fill. L'únic que passa és que haurem de canviar l'estratègia per provocar el seu final.

Cavaller 3: Bufffff... Ara haurem de pensar?

Mordred: No ho crec pas. Ja ho tens tot planejat, oi mare?

Morgana: Si no podem estar dins del castell, els farem sortir d'allà. Haureu de crear conflictes a tots els pobles del regne. Que tothom vegi que Anglaterra és un caos absolut. Aneu a una vila, la destrosseu i marxeu ràpidament a una altra que estigui a l'altra punta.

Cavaller 2: Així els cavallers del rei Artur no donaran a l'abast de tants problemes per arreglar.

Mordred: I el poble es rebel·larà contra el seu rei perquè no els pot protegir.

(Entren els pagesos.)

Cavaller 4: I podem començar ara mateix! Vosaltres, quedeu-vos on sou!

Morgana: Espereu, tanoques!

(Els cavallers van cap a ells.)

Pagès 2: Què voleu, milord? Estàvem tornant cap a casa després d'un dia dur de molta feina.

Cavaller 3: Doncs el dia acabarà encara pitjor, t'ho ben asseguro.

Cavaller 2: Ens portareu a les vostres cases i ja podeu buscar un pont on passar la nit perquè us cremarem tot el què teniu!

Pagès 5: Com dieu? Però per què? Què hem fet de dolent, senyor?

Cavaller 1: Respirar, tros de sac de fems. Respirar i gastar aire que és per nosaltres!

Pagès 3: Però això no és just... I vostès... són cavallers! Ens han de defensar del mal!

Cavaller 4: No us podem defensar de nosaltres mateixos. Es crearia una paradoxa espacial i temporal que causaria el cataclisme de tot l'univers conegut.

Pagès 4: Frena el carro, aprenent de Thanos! Si moveu un sol dit, haurem de presentar una queixa formal al rei.

Cavaller 5: Touché! Ens has descobert! Això és el què pretenem, carcamal!

Pagès 1: Fugim d'aquí, ràpid, amaguem-nos i que no trobin les nostres cases!

(Els pagesos fugen ràpidament cap a fora mentre els cavallers riuen i Morgana se'ls mira enfadada.)

Morgana: Sou una colla de babaus! No veia tants totxos junts des de l'última sessió al Parlament!

Mordred: Què passa, mare? No és això el què ens havies ordenat?

Morgana: Sí, però primer, cal que sumeu alguns vilatans a la causa! Som massa pocs! Aneu-los a buscar ara mateix, us disculpeu dient que era una broma de mal gust i que voleu que formin part d'un selecte grup de valents guerrers! *(Els cavallers marxen darrere els pagesos)* I que els pagarem amb or! O almenys que s'ho creguin!

Mordred: Mare, creus que és bona idea confiar el nostre pla a vilatans sense cultura?

Morgana: No subestimis mai el poble, Mordred. Són ells qui tenen el poder veritable, però per sort pels poderosos, ells no s'ho creuen.

Mordred: Mireu, ja tornen!

QUAN VEIEM A L'ENEMIC

Quan veiem a l'enemic (ta ra ta ra ta ra ta ra)
Se'ns arronsarà el melic (ta ra ta ra)
Ens tremolen fins les dents (ta ra ta ra ta ra ta ra)
Però de por no en passem gens (ta ra ta ra)
Si ells ataquen i tu els veus (ta ra ta ra ta ra ta ra)
i el valor et baixa als peus (ta ra ta ra)
el millor remei que hi ha
si és que et vols encoratjar
és cantar i trompetejar.

Ta ra ta ra ta ra ta...

Vinga nois, no em feu cap pena
vinga tots cap a la guerra
a inundar de sang la terra
per conquerir la immortalitat.
Amb la mort us haureu de batre
i potser en cauen més de quatre
un magnífic sacrifici
que us agraïm fins a la mort
Vinga herois 'neu cap a la mort
Vinga herois 'neu a la mort

Tot plegat és molt curiós (ta ra ta ra ta ra ta ra)
que ho canteu en to graciós (ta ra ta ra)
però incrementa el regalim (ta ra ta ra ta ra ta ra)
del canguelis que tenim (ta ra ta ra)
si veiem venir la mort
"apretem" el cul ben fort (ta ra ta ra ta ra ta ra)
no ens serveix per tant de res
que ho canteu de bona fe. (ta ra ta ra ta ra ta ra)

Aneu a la glòria gent esforçada
'neu i moriu-vos tots a la vegada
per una forta i gran estocada
a la tomba tots de cap,
a la tomba tots de cap.
L'enemic no es tan xerraire
de clemència no en té gaire
amb l'espasa talla l'aire
i us degolla a tots de cop.

Escolteu com ens ajuda
ens anima i ens motiva
és un cant tant positiu
que si algú s'escapa viu
el voldrien fer tornar
que l'acabin de matar.
Déu n'hi do si ens animeu
amb la vostra bella veu.
Déu n'hi do si ens animeu
amb la vostra bella veu,
Déu n'hi do,
Déu n'hi do,
Déu n'hi do,
si ens animeu!

'Neu a la glòria
gent esforçada
'neu i moriu-vos tots
a la vegada
per una forta i gran estocada
a conquerir la immortalitat

Amb la mort us haureu de batre
i potser en cauen més de quatre
un magnífic sacrifici
que us agraiem fins a la mort

Vinga herois
a conquerir immortalitat

Vinga herois
a conquerir immortalitat
vinga herois de la desferra
vinga herois cap a la guerra
a conquerir la immortalitat

Aneu-hi!
Endavant!
Aneu, aneu! (x4)

Per fi se'n van,
per fi se'n van,
per fi, per fi,
per fi, se'n van!

Quan veiem a l'enemic (ta ra ta ra ta ra ta ra)
Se'ns arronsarà el melic (ta ra ta ra)
Ens tremolen fins les dents (ta ra ta ra ta ra ta ra)
Però de por no en passem gens (ta ra ta ra)

Si ells ataquen i tu els veus (ta ra ta ra ta ra ta ra)
i el valor et baixa als peus (ta ra ta ra)

el millor remei que hi ha
si és que et vols encoratjar
és cantar i trompetejar.

Ta ra ta ra ta ra ta...
a la guerra_anem
anem anem marxant
ta ra ta ra ta ra

Aneu, aneu - Hi estem anant
Vull que els mateu - Oi tant oi tant
Que no marxeu - Ves tu al davant
Doncs què espereu - Hi estem anant

La guerra és important,
anem-hi reculant
anem, anem (x4)

La sortida és per allà – Què hi feu aquí badant?
Encara sou aquí? – Cardeu el camp!

Anem, anem,
ta-tan-ta-tà
ta-tan-ta-tà!

ESCENA 6ª

(Som al castell. Alguns cavallers estan debatent quines missions poden realitzar.)

Cuitt: L'altre dia vaig estar a Birmingham salvant un gat d'una velleta que s'havia quedat penjat en un arbre! No sé jo, però no m'imaginava que la meva feina de cavaller seria aquesta...

Lancelot: Doncs dona gràcies de que les feines siguin com aquesta, sir Cuitt. Això vol dir que el regne està en pau.

Perceval: Jo l'entenc, Lancelot. Per molta tranquil·litat que hi hagi, nosaltres estem cridats per fer gestes heroiques i que la gent ens aclami per les places.

Lancelot: Veig una mica de vanitat en les teves paraules, Perceval. No m'agrada que siguis tan presumit.

Artur: A mi tampoc, amic meu. La vanitat és una mala companya, només et pot convertir en un fanfarró.

Ginebra: I ja saps què en fem a Camelot, amb els fanfarrons... patada al cul!

Perceval: Teniu tota la raó, milady. M'he deixat endur per l'orgull. Disculpeu-me.

Artur: Entenc perfectament les vostres ànsies de batalla. Un cavaller està fet per això, però també és cert que en temps de pau hem de trobar la manera que us sentiu útils al poble.

Cuitt: Potser ens cal trobar algun objectiu que ens ompli de satisfacció i a la vegada sigui una proesa. Com quan Sant Jordi va matar el drac.

Merlí: Doncs crec que sé quina pot ser aquesta missió, amic meu... *(Merlí entra i tots s'acosten al mag.)*

Ginebra: I doncs, Merlí, de què es tracta?

Merlí: Ja fa anys que corre una llegenda que parla de què el Sant Graal va arribar a Anglaterra portat per un monjo francès.

Cuitt: El Graal? A Anglaterra? Deu ser una broma, no?

Merlí: Pel què es rumoreja, aquest monjo l'havia de portar a una abadia al nord d'Escòcia, ja que les guerres a França feien perillar la seva seguretat. Però de camí a aquesta abadia, va desaparèixer.

Lancelot: Però Merlí, no vols dir que això són fantasies d'un vell? Qualsevol pot haver inventat aquesta història... No hi ha més proves que ho puguin confirmar, oi?

Merlí: Per aquest motiu soc ara aquí. Ha arribat a les meves mans aquest pergami que confirma la veracitat de la història del monjo.

(Tots s'acosten al pergamí, però és Ginebra qui l'agafa.)

Ginebra: Què feu? A qui voleu enredar? Si no sabeu llegir! Aquí l'única que en sap som Merlí i jo!

Artur: No siguis tan dura amb nosaltres, Ginebra, només volíem mirar si tenia dibuixos...

Ginebra: En Merlí té raó. I a més, posa el nom del bosc on va desaparèixer el monjo.

Perceval: Quin és? Està molt lluny?

Merlí: El bosc de Gisburn.

Cuitt: Doncs a què esperem? Ja tenim una missió digna dels cavallers de la taula rodona!

Lancelot: A falta de lluita, bona pot ser aquesta recerca en temps de pau.

(Entra sir Culin amb tres pagesos.)

Culin: Temps de pau? Qui diu que estem en temps de pau? Això potser era ahir, però no pas avui.

Artur: Sir Culin! Què ha passat? Per què dieu això? I amb qui us presenteu?

Culin: Majestat, aquests vilatans venen de lluny per explicar-li uns fets terribles. Els heu d'escoltar.

Artur: Endavant, bones persones, parleu.

Pagès 5: Majestat, fa uns dies van arribar a les nostres contrades uns cavallers que ens van cremar tot el poble.

Pagès 3: Ens van deixar sense res. Va ser un horror. I a sobre després volien que ens uníssim a ells en el seu exèrcit.

Pagès 5: De fet, dos amics nostres s'han quedat amb ells. Els feia por fugir i venir cap a aquí.

Lancelot: I eren uns cavallers? Però com pot ser?

Pagès 4: Els comandava un tal Mordred, i deia que venia de Camelot, però no ens podíem creure que l'enviéssiu vós.

Pagès 5: I menys quan vam veure qui l'acompanyava.

Ginebra: Qui era, bon home?

Pagès 3: Una bruixa. El foc l'encenien amb unes paraules seves, que semblaven dites pel mateix Satanàs. *(Tothom es senya.)*

Merlí: Un bruixa, dius? No sabeu pas el seu nom?

Pagès 4: Impossible oblidar el seu nom. Era Morgana.

Artur: Morgana? Merlí, la coneixes?

Merlí: Per desgràcia sí, i me'n penedeixo mil cops de no haver-vos explicat abans que corri per les vostres terres. Té el cor ple d'odi, ràbia i fúria.

Cuitt: I per què, Merlí? Per què és així aquesta dona?

Merlí: Per què també és filla il·legítima del rei Uther. *(Tots s'exclamen.)*

Lancelot: Llavors... és germanastra del rei? *(Tots s'exclamen.)*

Culin: Doncs l'altra notícia no és queda enrere, no... Dignes-ho, amic...

Pagès 5: Vam sentir com Mordred l'anomenava...

Tots: Com?

Pagesos: Mare! *(Tots s'exclamen)*

Artur: Llavors... és el meu nebot! I prou exclamacions!

Lancelot: Missenyor, hem d'actuar de seguida abans que aquesta colla de fanàtics facin més mal.

Perceval: Però... i el Graal?

Artur: Farem una cosa. Lancelot, Perceval, Cuitt, vosaltres aneu a cercar el Graal. Qui sap si un objecte tan poderós ens pot ajudar. Enviaré la resta de cavallers a buscar aquests traïdors. No patiu, bona gent, *(dirigint-se als pagesos)*, aviat tornareu a viure en pau.

ESCENA 7ª

(Som al bosc, apareixen Lancelot, Perceval, i sir Cuitt.)

Cuitt: No sé què en pensareu vosaltres, però jo crec que això és com buscar una agulla en un paller. Impossible.

Perceval: Per què penses això? Entre tant verd, ha de ser fàcil trobar una copa com la que estem buscant. No creus, Lancelot?

Lancelot: Estic més d'acord amb sir Cuitt, que no pas amb tu, bon amic. Si fos tan fàcil trobar-lo, no creus que algú ja l'hauria descobert? Jo em penso que més aviat estarà protegit per una màgia d'aquelles ancestrals.

Cuitt: Com l'espasa Excàlibur, vols dir?

Perceval: Podria ser. Això explicaria perquè no l'ha trobat mai ningú.

Cuitt: I què us fa pensar que nosaltres sí el trobarem? No estem perdent el temps, llavors?

Lancelot: Tinc un bon pressentiment. L'aparició d'aquest mapa a mans de Merlí ha de ser un senyal. Potser el graal no vol estar més temps amagat i vol que el trobem.

(Es comencen a sentir com unes veus.)

Perceval: Silenci! Sentiu això? *(Tots callen i escolten.)* Què deu ser?

Cuitt: Potser tenies raó i hi ha una màgia estranya per aquest indret. Serà millor que marxem. Potser són fades del bosc que ens volen embruixar.

Lancelot: O potser ens estan indicant cap a on hem d'anar. Som-hi!

(Els tres cavallers marxen d'escena. Apareixen quatre dríades. Després d'uns quants àgils moviments van arribant els cavallers.)

Lancelot: Ehem...

(Les dríades aturen bruscament els seus moviments i es mouen ràpidament traient punyals, els ataquen i els immobilitzen.)

Dríada 1: No us moveu ni un pèl d'on sou o serà l'últim que veureu en les vostres miserables vides.

Perceval: Caram, quina rebuda...

Cuitt: Ja sabia jo que no era bona idea continuar.

Dríada 4: No us moveu... ni tampoc parleu, que ja veig que teniu la llengua llarga.

Lancelot: Perdoneu que us molestem... en cap cas volíem interrompre ni fer-vos cap mal.

Dríada 3: I segueixen parlant! Ningú t'ha preguntat res!

Lancelot: Però ens heu de permetre explicar què fem aquí!

Dríada 1: Segur que res de bo, deveu ser una colla de pillastres com la gran majoria de mortals.

Dríada 3: I la vostra aventura acaba avui, i aquí.

Dríada 2: Espereu un moment! Tinc un pressentiment amb aquests cavallers. Qui sou i d'on veniu?

Cuitt: Estàs davant de tres dels cavallers de la taula rodona de Camelot, i servim al rei Artur, rei d'aquestes terres i d'algunes de més enllà, el rei més bo de tots els que ha tingut mai Anglaterra.

Perceval: Ens trobem immersos en una missió secreta però que serà una gesta digna de ser recordada als llibres d'història.

Dríada 4: Doncs si aquest rei és tan meravellós i fantàstic, com és que no és aquí amb vosaltres participant en aquesta proesa?

Dríada 1: Ves que no estigui caçant elefants en alguna selva perduda...

Lancelot: El nostre rei està treballant per tal que els seus súbdits visquin el millor possible, no és cap penques!

Dríada 2: I quina és aquesta missió en què esteu tan capficats que heu arribat fins aquí? Normalment els arbres ens protegeixen de qualsevol visita. Com és que us han deixat passar?

Lancelot: Estem buscant el Sant Graal (*les dríades els deixen anar*). El Mag Merlí ens va fer arribar un mapa d'aquesta zona on se suposa que està amagat.

Dríada 4: Caram, caram amb aquests cavallerets... No us esteu per foteses, eh? Piqueu alt...

Dríada 1: El bo d'en Merlí... feia temps que no sentíem a parlar d'ell, oi? Quan va ser l'últim cop que el vam veure?

Dríada 3: No va ser pel teu 111è aniversari?

Dríada 2: Doncs llavors ja en fa 44, d'anys...

Cuitt: Com? Però això vol dir que teniu... que teniu... ostres, que no em surt la suma!

Dríada 2: Ei, de bon rotllo t'ho dic... No vagis pels boscos preguntant l'edat de la gent... és lleig.

Lancelot: No ens desviem del tema. Ens podríeu ajudar?

Dríada 1: I per què ho hauríem de fer?

Lancelot: Creiem que el Sant Graal ha d'estar en mans del rei Artur. En quines mans pot estar millor que en les seves?

Dríada 2: No sé... les nostres? (*s'ajunten per fer pinya*)

Perceval: El teniu vosaltres! I què en feu, d'ell?

Dríada 3: Protegir-lo dels humans, que cada cosa que toquen, l'espatllen, la trenquen o s'emboliquen a cops com una colla de trastocats.

Dríada 1: L'altre dia miràvem el futur, i la veritat... esteu fatal...

Dríada 4: I amb més cura hem d'anar quan allò que desitgen té algun tipus de poder miraculós com el graal.

Dríada 2: Podem fer una cosa. Ja us he dit que des del principi crec que esteu aquí per un motiu. Què us sembla si deixem que el porteu amb vosaltres, però quan el sol s'hagi alçat i s'hagi post 50 vegades, heu de tornar-lo aquí.

Cuitt: Què us sembla nois? A mi em sembla un bon tracte, tenint en compte que fa tres minuts ens anaven a tallar el coll.

Lancelot: Així ho farem. Segur que el nostre rei estarà d'acord amb el pacte.

Dríada 1: I com sabem que complireu la vostra part?

Perceval: Som cavallers d'honor, bona dama. No faltem mai a la nostra paraula.

Dríada 2: Ja està decidit. Podeu portar-lo a Camelot. Feu-lo arribar a Merlí, sabrà quin ús fer-ne en aquests temps foscos que us cauen a sobre.

Dríada 1: Però tingueu això ben present. Només podeu utilitzar el poder del graal una sola vegada. No més. L'ambició us pot fer perdre el que més desitgeu.

(Les dríades enretiren uns matolls, agafen el Graal i el donen als cavallers.)

Lancelot: Pel rei i Sant Jordi, que en 50 dies tornarà a les vostres mans per tal que els sigui protegint.

Dríada 3: Ara marxeu, no trigueu més, el vostre rei us necessita.

(Marxen els cavallers i es tanca el teló.)

ESCENA 8ª

(Bosc. En escena Morgana , Mordred, tres cavallers i dos pagesos.)

Cavaller 2: Doncs jo crec que vosaltres sabíeu que els vostres amics fugirien. Cap a on han anat?

Cavaller 3: Confesseu o en patireu les conseqüències!

Pagès 1: Ja us hem dit mil vegades que no en sabíem res de la fugida, de debò!

Pagès 2: Us ho jurem, no ho sabíem, i no sabem on són!

Cavaller 4: Esteu mentint, sou més falsos que un petó de Judes.

Mordred: Deixeu-los estar, que no en saben res. I els necessitem per enfrontar-nos al rei i els seus cavallers.

Cavaller 4: Però no ens en podem fiar! Com podem saber que a la primera de canvi no marxaran corrent?

Mordred: Doncs perquè si gosen fugir, teniu el meu permís per anar a visitar les seves famílies.

Cavallers: Súúúúúúú!

Morgana: Deixeu de fer el cavallot, que m'esteu desconcentrant! *(Està remenant una olla.)*

Mordred: Què estàs fent, mare?

Morgana: Una poció que ens ajudarà a vèncer quan tinguem una batalla amb els cavallers del rei. Però espero que sigui d'aquí unes setmanes i tinguem temps de provar-la.

(Entren els cavallers 1 i 5 cridant)

Cavallers 1 i 5: Ja venen! Ja estan aquí!

Cavaller 2: Què feu cridant d'aquesta manera? Qui dieu que ve?

Cavaller 5: Els cavallers del rei! Els hem vist entrar al bosc pel nord fa cosa de mitja hora.

Cavaller 1: Crec que ens volen rodejar i agafar per sorpresa.

Mordred: Però com pot ser que estiguin aquí i ens hagin trobat? A no ser que... *(mira els dos pagesos)* ... els vostres amics hagin anat fins a Camelot!

Cavaller 3: Ho sabia! Traïdors! Ara veureu com les gasta la meva espasa.

Morgana: No els toquis! Els necessitem vius?

Mordred: Per què?

Morgana: Doncs perquè si els cavallers són aquí, ens hem de prendre ja la poció. I la provarem amb ells per veure si funciona.

Cavaller 4: Què fa la poció, lady Morgana?

Morgana: Si tot va bé, aviat ho sabreu. Agafeu-los i porteu-los fins aquí.

(Els cavallers agafen els pagesos i els porten fins Morgana mentre es queixen i intenten escapar.)

Morgana: Obre la boca si no vols morir! *(El pagès es resisteix una mica però acaba empassant-se la poció.)* Ara ja el pots matar *(diu dirigint-se al cavaller 2).*

Pagès 1: Noooo, si us plau, tingueu pietat!

Cavaller 2: Calla, rata de claveguera!

(El cavaller li clava l'espasa, el pagès cau, però s'acaba reincorporant.)

Cavallers: Com? Què passa? Què és això! Màgia!

Mordred: Mare! Has fet una poció que ens fa immortals? Som invencibles?

Morgana: Així és! I preneu-vos-la ràpid, que em sembla que s'acosten.

(Tots se la prenen excepte el pagès 2, aquí no deixen, en el precís moment que arriben quatre cavallers del rei: Kane, Uryens, Culin i Gareth.)

Kane: Aquí els tenim! Colla de renegats! Pagareu amb la masmorra la vostra traïció!

Mordred: No corris tant, vell. Qui et diu que t'acompanyarem a la presó?

Uryens: Si no veniu de bon grat, ho haureu de fer de males maneres!

(Tots treuen les espases)

Gareth: Primer de tot, allibereu aquests dos pobres pagesos que teniu aquí segrestats.

Cavaller 5: Aquests dos? Però si són amics nostres, oi que sí?

Culin: Deixeu-vos de romanços. Vinga, torneu cap a casa vostra, de pressa!

(Els pagesos marxen corrent. Morgana també comença a marxar).

Gareth: Tu, bruixa! No et moguis d'aquí, que també hi ha un calabós especial per a tu!

Mordred: Ni t'atreveixis a dir bruixa la meva mare!

(Els cavallers ataquen i comença la lluita. Quan porten uns quants intercanvis de cops, l'Uryens clava l'espasa al cavaller 3.)

Uryens: Un menys!

Cavaller 3: *(fent comèdia)* Ai, em moro... Adeu amics, ens veiem a l'altre barri... d'aquí tres segles! *(s'aixeca com si no hagués passat res.)*

Uryens: Com? Quina bruixeria és aquesta?

(Els altres cavallers claven les seves espases als seus contrincants, que se les deixen clavar sense que els passi res.)

Culin: No pot ser! És impossible!

Kane: Aquesta bruixa deu haver creat algun tipus de poció immortal. No els podem vèncer!

(Els cavallers de Mordred es van acostant als del rei.)

Mordred: Els dies del regnat d'Artur han arribat a la seva fi. Ja li podeu dir que té tres dies per marxar de Camelot! I que vagi preparant la nostra arribada!

Cavallers: Marxeu!

(Els cavallers marxen ràpidament mentre els altres ho celebren.)

ESCENA 9ª

(Dins el castell, el rei Artur i Merlí estan parlant amb Ginebra i les donzelles.)

Merlí: Aquesta nit no he pogut dormir. He tingut un malson esgarrifós. Em sembla que aquesta bruixa Morgana té més poders dels que ens pensàvem.

Artur: Potser no ha estat bona idea això de dividir els nostres cavallers en dues missions.

Ginebra: Estigueu tranquils, no patiu. Segur que tot s'arreglarà. Sir Lancelot apareixerà aquí amb el graal i sir Kane amb la notícia de que Mordred s'ha rendit.

(Entren Kane, Gareth, Culin i Uryens.)

Kane: Molt em temo que les notícies no són tan bones, milady.

Artur: Amics! Heu tornat! Quines són aquestes notícies tan dolentes?

Gareth: Vam trobar a Mordred i els seus homes més enllà de Nottingham. Els vam acorralar i demanar que es rendissin.

Merlí: I doncs?

Uryens: La bruixa, majestat. Aquella tal Morgana va fer algun tipus d'encanteri que els protegia dels nostres atacs. Els clavàvem les espases però no queien ferits ni morts.

Artur: Esteu dient que s'han convertit en immortals? És això el què esteu suggerint?

Culin: Així és, majestat. Ens han deixat amb vida per tornar a Camelot i dir-vos que en tres dies us vol fora d'aquí.

Ginebra: Això és intolerable! No podem permetre que aquesta gentussa se'n surti amb la seva!

Donzella 1: Però si són immortals, com els podem vèncer?

Kane: Plantarem batalla, senyora. Els cavallers de la taula rodona no es rendiran mai. Lluitarem encara que sigui l'última cosa que fem a la nostra vida.

Donzella 2: Però això és anar directes a la mort! Ha d'haver alguna altra manera!

Donzella 3: No m'equivocaré si parlo en nom de les tres. Majestat, podeu comptar amb nosaltres per defensar Camelot.

Culin: Sempre podem convertir la taula rodona en una taula de diàleg.

Gareth: Perdoneu, sir Culin, però jo a Mordred no l'he vist amb intenció de parlar res de res.

Artur: Merlí, conseller del regne. Què podem fer?

Merlí: La màgia només es pot vèncer amb màgia. Hauré de recórrer a tots els meus coneixements per tal de trobar com invertir aquest sortilegi espantós.

(Entren Lancelot, Perceval i sir Cuitt.)

Lancelot: Ja som aquí! Potser nosaltres podem posar llum a la foscor!

Artur: Sir Lancelot, amics! Arribeu en el millor moment possible!

Perceval: I ho fem amb l'objectiu complert, majestat. Aquí teniu el sant Graal!

(Tothom s'exclama i es senya.)

Artur: Potser aquest és el senyal de que el bé està amb nosaltres i no podem fallar de cap de les maneres.

Cuitt: Unes nimfes del bosc són les protectores del graal. Ens l'han deixat per un temps i en acabat l'haurem de tornar sota la seva protecció.

Lancelot: Tot encaixa. Ens van dir que el graal té poders màgics. No pot ser una coincidència que sigui ara quan l'hem trobat, quan ens trobem en aquesta situació de crisi.

Merlí: Amb el graal al nostre costat, segur que trobaré la manera de anul·lar els efectes de la poció immortal de Morgana. Aniré a trobar-la i desfaré el seu conjur.

Artur: Quan Merlí hagi trencat l'encanteri, nosaltres atacarem amb totes les nostres forces.

Ginebra: Expulsarem a Mordred, Morgana i tota la seva trepa d'Anglaterra i els deixarem sense ganes de tornar mai més.

Perceval: Majestat, les dríades ens van dir que el poder del graal només pot ser utilitzat una vegada. Si el fem servir per trencar la bruixeria de Morgana, no el podrem fer servir per res més.

Artur: Què hi ha més necessari que utilitzar-lo per acabar amb el mal que està a punt de caure sobre nostre? Impossible pensar un ús millor.

(Tothom treu les espases i s'uneixen.)

Kane: Pel rei Arur, per Sant Jordi i per Anglaterra!

Tots: Aú, aú, aú!

ANEM A LLUITAR

Ja hi som,
ha arribat el moment, per tots desitjat
l' hora de demostrar al món perquè som aquí
cavallers d'Artur, al servei del nostre país.

Aué, aué,
anem tots cap a lluitar
justícia guia'ns en aquest camí!
Aué, aué, amb Excàlibur podrem
aconseguir la victòria i la pau.

Quan ens reunim al voltant de la taula som
els cavallers més lleials i plens de valor
Coratge i honor són el nostre estendard.

Aué, aué,
anem tots cap a lluitar
justícia guia'ns en aquest camí!
Aué, aué, amb Excàlibur podrem
aconseguir la victòria i la pau.

Aué, aué,
vinga, som-hi ja fem tard
De Camelot sortim plegats per la lluita final
Aué, aué, amb Excàlibur segur
que el mal s'enfonsa i que guanya el bé!

ESCENA 10ª

(Som al bosc. Morgana està preparant dues pocions.)

Morgana: On dimonis he posat les arrels de mandràgora? Juraria que les havia deixat aquí. On són? Aaaaah! Me les havia posat a la butxaca! A veure... Ara he de llençar els ulls de gripau. Ui, d'això sí que no en tinc... Vaig a caçar-ne un allà a la bassa.

(Morgana desapareix per un costat i entra en Merlí.)

Merlí: Perfecte, aquesta és la poció de la immortalitat. Ha arribat el moment de fer justícia...

(Agafa el graal, hi aboca un parell de pots que porta i ho llença a l'olla.)

Merlí: Quina sorpresa s'emportaran en Mordred i els seus cavallers...I ara... a veure què està preparant aquí... Renoi! Si està preparant la poció per fer-se invisible! Ja, ja, ja... Quina sorpresa s'emportarà! Si li afegeixo aquests pèls d'unicorn coix, es convertirà en la poció per fer-se petita. Faré veure que no la veig, i ja veurà, ja...

(Merlí marxa. Torna a aparèixer Morgana. Llença els ulls de gripau.)

Morgana: Ja està! Ara seré invisible i podré robar a en Merlí totes les seves pocions sense que se n'adoni! Ji, ji, ji, ji... Però... qui ve per allà? Parlant del rei de Roma... si és Merlí en persona! Ràpid, em prendré la poció! Així el podré escanyar sense que em vegi i acabaré abans. *(Morgana es pren la poció i es pensa que es fa invisible.)* Ara no em veu ningú!

(Entra Merlí i fa veure que no la veu.)

Merlí: Uhhmm... Em sembla que per aquí ha estat la Morgana aquella. Però on deu ser ara? No la veig per enlloc... Ei, bruixa avorrida, on ets? Surt i dona la cara!

(Es posa de cara al públic. Morgana s'acosta per darrera, i quan està just a tocar, en Merlí es gira i l'agafa pel coll, tot portant-la cap a un cantó de l'escenari.)

Merlí: Què et pensaves, bruixa de pa sucats amb oli? Que podies amb Merlí, el més gran dels mags de la terra? Fins i tot el mag Lari ho ha après tot de mi! A qui vols donar lliçons, tu?

Morgana: Deixa'm anar, Merlí!

Merlí: Amb tot el mal que has fet? Ni t'ho pensis!

(Morgana s'ha fet petita i en Merlí encara l'està agafant.)

Morgana: Què m'has fet? En què m'has convertit? Mag del dimoni!

Merlí: Aquí de dimoni només n'hi ha un... i no soc jo! Adeu Morgana, avui serà la teva fi!

(Es gira i la llença a l'olla. Marxa d'escena.)

ESCENA 11ª

(Som al bosc prop de Camelot. Mordred i el rei Artur apareixen, un per cada banda. Darrere seu, els seus respectius cavallers.)

Mordred: Fa un bonic dia per deixar de ser rei, no creus?

Rei Artur: Em sembla que estàs equivocacat. No penso deixar de ser rei. I a més a més, em deslliuraré d'unes paparres que em molesten.

Mordred: No hauries de parlar així abans de perdre el teu cap.

Rei Artur: Estàs molt segur de les teves possibilitats, Mordred. Recorda que jo tinc Excàlibur.

Mordred: I jo sóc invencible!!

Cavallers: Síííí!

(El rei s'acosta i li fa una esgarrinxada amb l'espasa.)

Mordred: Oooh! No és possible! M'has ferit! Però... Morgana...

Merlí: Morgana ja no existeix, l'he enviada a la paperera de la història.

Cavaller 1: Sense el poder de la poció de Morgana, estem perduts!

Cavaller 5: Què fem, què fem?

Cavaller 3: Lluitar fins el final, no tot està perdut.

Artur: Mordred, prepara't pel final.

Mordred: A per ells!

(Hi ha la batalla. Van caient un a un fins que queden el rei i Mordred. Fereix el rei , però finalment cau mort.)

Gareth: Victòria!

Uryens: Aquesta batalla quedarà escrita en els llibres d'història com una gesta impossible de superar.

Cuitt: S'ha fet justícia!

Culin: Què en farem d'aquests traïdors?

Kane: Portem-los a les masmorres de Camelot, allà s'hi passaran la resta de la seva vida.

Lancelot: Majestat, no està content per la victòria?

(Artur, que ha estat callat i seriós tota l'estona, comença a tentinejar i cau.)

Ginebra: Artur!

Perceval: Déu meu! El rei està ferit! Ràpid, hi ha algun metge a la sala?

Ginebra: Merlí, si us plau, ajuda'!!

(En Merlí s'acosta i inspecciona la ferida. Van entrant pagesos i donzelles.)

Merlí: És molt profunda, no s'hi pot fer res.

Kane: Però què estàs dient, Merlí. El rei Artur no pot morir. Fes alguna cosa!

Uryens: El graal, utilitzem el graal!

Lancelot: Només el podíem utilitzar una vegada, i crec que ja l'hem gastat.

Culin: No l'hauríem d'haver fet servir!

Ginebra: Estic segura que Artur hauria preferit utilitzar el graal per ajudar el seu poble que no pas a ell mateix.

Perceval: Espereu, el rei vol dir alguna cosa!

(Incorporen una mica a Artur.)

Artur: Estimats amics, Ginebra... no estigueu tristos per mi. Hem vençut i el regne seguirà endavant amb vosaltres. No deixeu mai que el mal domini sobre el bé.

Ginebra: Però Artur, vós sou qui ens guia. No ens podeu abandonar.

Artur: Aquesta ha estat la millor època de la meua vida. Que la vostra sigui la que comença ara.

Merlí: Tot el món sabrà qui va ser el rei Artur i tot el què va aconseguir. No ho dubteu pas.

(Comença a sonar la música.)

Pagès 2: No sentiu unes veus? Sembla que venen del bosc...

COR DE CAVALLER

Mai hagués pensat que això pogués acabar així
Artur, la llegenda avui s'ha fet més gran que mai.
La mort t'arriba aviat però en poc temps ens has ben marcat
el camí que ens has mostrat nosaltres seguirem.

Molts anys han de passar, segles sencers,
el teu record serà etern.
Honor, justícia i pau, els tres pilars
seran pels cavallers el codi que duran gravat al cor.

L'espasa que amb orgull has empunyat tots aquests anys
ha guiat el teu regnat amb seny i lleialtat.
Quan la foscor ha arribat a Camelot se sent un crit
aixequem espases i enlairem-les cap al cel.

Molts anys...

Cor de cavaller tu tens, així ho vas mostrar (2)
vas jurar protegir el poble del mal
fins al final has complert la promesa
I ara que vas al cel, pensa en nosaltres
el teu llegat immortal encara ens empara
Vas ser gran (3)

Cor de cavaller...

Molts anys han de passar, segles sencers,
el teu record serà etern.
Honor, justícia i pau, els tres pilars
seran pels cavallers el codi que... que duran,
ben gravat en el cor
ben gravat en el cor.

